

ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ, ಪೋಷಕರ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೂ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ, ಅಂತ?

ಮಗುವಿನ ಪೋಷಣೆ ಪೋಷಕರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ಆದ್ರೆ, ಭಾಷೆಯ ಕಲಿಕೆ, ಶಿಕ್ಷಣ, ಅದರ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಆಯಾಮಗಳು, ಅವೆಲ್ಲ ಸಾಹಿತಿಗಳ ಕಾಳಜಿಯೊಳಗೆ ಬಂದೇ ಬರತ್ತವೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸಮಾಜ ಜೀವಿಗಳಲ್ಲಾ?

ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಏನು ಬೇಕು ಅನ್ನೋದ್ರ ಬಗ್ಗೆ ಪೋಷಕರಿಗೇ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅರಿವು ಇರುತ್ತದಲ್ಲಾ? ಆದ್ರೆ, ಸಾಹಿತಿಗಳು ಇನ್ನೂ ಭೂತ ಕಾಲದಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಅಂತ?

ಭೂತಕಾಲದ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಹಿತಿಗಳೂ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಅಂದರೆ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ, ನೈತಿಕ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯ ಇದ್ದೂ ಸಹಿತ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಎಷ್ಟು ಋತುಮಾನ ಆಗ್ತಾರೆ, ಅಷ್ಟು ಭಾರತದ ಬೇರಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಆಗೋದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಾಹಿತಿಗಳು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನ ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡವರು, ಅನೇಕ ಜನಪರವಾದಂತಹ ಚಳವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡವರು.

ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ ವಿನಹ, ಭಾಷಾ ಹೇರಿಕೆಯಲ್ಲಾಂತ?

ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನ ಹೇಳುವಂತಹ ಹಕ್ಕು ಇದೆಯಲ್ಲ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ? ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನ ನಾನು ಹೇಳಬೇಕೂಂತಂದ್ರೆ, ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಇದೆಯಲ್ಲ.

ಆದ್ರೆ, ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳೋದಕ್ಕೂ, ಒಬ್ಬ ಸಾಮಾನ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ಹೇಳೋದಕ್ಕೂ ಅಥವಾ ಓರ್ವ ಸಾಧಾರಣ ಸಾಹಿತಿ ಹೇಳೋದಕ್ಕೂ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೆಯಲ್ಲ?

ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಜನರು ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧಿಕಾರ. ನಾನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಆಯ್ಕೆಗೊಂಡಿದ್ದು, ಮತ್ತು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಉದ್ದೇಶ ಸಹಿತ, ಭಾಷೆ, ಕಲೆ, ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡ್ಬೇಕು, ಅನ್ನೋದು.

ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಿಂದ ಕಲಿಸಬಾರದು ಅಂತ ನೀವು ಹೇಳೋದು, ಅದು ಜನಹಿತಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದ ನಿಲುವು ಅಂತಾರಲ್ಲ?

ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ಪರವಾಗಿ ನಾನು ಬರೆದಂತಹ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದಂತಹ ಮಾತು ಜನಹಿತದ ಪರವಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಭಾಷೆ, ಬಳಕೆ ತಪ್ಪಿ ಭೂತಕಾಲದ ಭಾಷೆಯಾಗಬಾರದು. ಬಳಕೆ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಆಗಬೇಕು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗೆ, ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮ ಮತ್ತು ಆಡಳಿತ ಕ್ಷೇತ್ರದೊಳಗೆ ಆಗಬೇಕು.

ಇವತ್ತು ನೀವು ಹೇಳುವಂತಹ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಸತ್ಯ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕುದಾದಂತಹ, ಸಲ್ಲಬೇಕಾದಂತಹ, ಜನಮಾನ್ಯತೆ ಸಿಗುತ್ತಲ್ವಾ?

ಸಿಗಿದೆ. ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲಾಂತ ಕೆಲವರು ಹೇಳಬಹುದು. ಸತ್ಯ ಇರೋದ್ರಿಂದಲೇ ಸತ್ಯ ಇರೋದು. ನಾನು ಹೇಳೋದು ಬರೀ ಐಜಿಐಟಿ ಆಗಿ ಚಂಪಾ ಹೇಳ್ತೀರೋ ಮಾತು ಅಲ್ಲ. ಅದು ಶಿಕ್ಷಣ ತಜ್ಞರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲೂ ಹೇಳಿರೋದು. ಮಗು ಬೆಳೆತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸರದೊಳಗೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದ ಶಿಕ್ಷಣದೊಳಗೆ ಭೋಧನಾ ಮಾಧ್ಯಮ ಮಗುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ ಆಗಿರಬೇಕು. ಮಗುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆ ಯಾವುದು? ಒಂದು ಮಾತೃಭಾಷೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಪರಿಸರದ ಭಾಷೆ, ಅಥವಾ ಎರಡೂ. ಆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀಡಿದರೆ ಆ ಮಗುವಿನ ನಿಸರ್ಗಸಹಜವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಅದು ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಆ ಭಾಷೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನ ಕಲಿಸೋದು ಅವೈಜ್ಞಾನಿಕ, ಅನೈಸರ್ಗಿಕ ಮತ್ತು ಅನೈತಿಕ.

ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಮತ್ತು ಸತ್ಯ ಇದ್ದಿದೆ, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾಕೆ?

ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಬಹಳ ಸಹಜ. ಸಾಹಿತಿಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟವರು. ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತಂತ್ರ ಸೈದ್ಧಾಂತಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇರದೆ. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಏಕಾಭಿಪ್ರಾಯ ಮಾಡಬಹುದು, ಸಾಹಿತ್ಯ ವಲಯದಲ್ಲಿ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇರಲೂ ಬಾರದು.

ನಿಮ್ಮ ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ವಾತಾವರಣ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಈಗಿನ ಪ್ರಪಂಚವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೂ, ಈಗಿನ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದೇಂತ ನಿಮಗನ್ನಲ್ಲಾ?

ನಿರಂತರ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇದ್ದೇ ಇರದೆ. ಇವತ್ತಿನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನ ನಾವು ಕರ್ನಾಟಕದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲೇ ನೋಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಜಾಗತಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಗಳಾಗ್ತಿರೋದಿಂದ.

ಹಾಗೇ, ಭಾಷಾ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗುವೆ ಅನ್ನೋವಂಥಾದ್ದು?

ಸತ್ಯ. ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಏನಂದ್ರೆ, ಇವತ್ತಿನ ಜಾಗತೀಕರಣದ ಸಂದರ್ಭದೊಳಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಜ್ಞಾನ, ಅಗತ್ಯ ಮತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಂತದಲ್ಲೇ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಅನ್ನು ಒಂದು ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಕಲ್ಪೋದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಯಾರ ವಿರೋಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಭಿನ್ನಮತ ಇರೋದು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ, ಅದು, ಯಾವ ಹಂತದಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕು ಅನ್ನೋದರ ಬಗ್ಗೆ.

ಈಗ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಿಂದ ಕಲಿಸಬೇಕಂತ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸುವ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಗುಂಪುಗಳಿವೆ. .

ಹೌದು, ಐದು ಗುಂಪುಗಳಿವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ, ನೀವು ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಿಂದ ಬೇಡಾಂತ ಏನಾದ್ರೂ ಹಠಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಾಂತ?

ನಾನೊಬ್ಬ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕ. ಕಡಿಬೆಚ್ಚಿಡಿ ಬೆಂ ಇಟಿರಬ್ಬು. ಮೂವತ್ತೈದು ವರ್ಷ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮನುಷ್ಯ. ನಾನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಎಂ.ಎ. ಪಡೆದವನು. ನಾನು ಕನ್ನಡಿಗ, ಮಾತೃ ಭಾಷೆ ಕನ್ನಡ. ತಾಯ್ನಾಡು ಕನ್ನಡ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇದ್ದಾಗ ಹಠಕ್ಕೆ ಬೀಳೋ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬಹಳ ಜಜ್ಜುಕುಡಿಚಿಣ್ಣು ಆದ ಮನುಷ್ಯ. ಆ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದವನು. ನಾನು ಲೋಹಿಯಾವಾದಿ. ಜನಭಾಷೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿದವರು ಲೋಹಿಯಾ. ನಾನು ತುರ್ತುಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೈಲು ಕಂಡು ಬಂದಂತಹ ಮನುಷ್ಯ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುವ ವಿಷಯ ಚಂಪಾ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಅಲ್ಲ, ಅದು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನ ನಿಲುವು.

ಹಾಗಾದರೆ, ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯ ಇದೆ, ಅದನ್ನ ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ಸಾಬೀತು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತ ಪೂರಕವಾದ ಮಾಹಿತಿಗಳಿಲ್ಲ? ನೀವು ಮಾಡುವ ಉಲ್ಲೇಖಗಳು ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ನಿದರ್ಶನಗಳು ವೈಜ್ಞಾನಿಕವಾಗಿ ದೃಢೀಕರಿಸಲ್ಪಡದಂತಹ ಮಾಹಿತಿಗಳು. ಯುನೆಸ್ಕೋದ ವರದಿಗಳನ್ನ ಉಲ್ಲೇಖಿಸ್ತೀರ, ಆದರೆ, ಅದು ಥಾಯ್‌ಲೆಂಡ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಯಾವುದೋ ಸೈಬಿಯಾಟ್ರಿಸ್ಟ್, ಯಾವುದೋ ಸೈಕಾಲಜಿಸ್ಟ್‌ಗಳ ವರದಿಗಳನ್ನ ಹೇಳ್ತೀರ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನೋ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ ಅಂತ ನಿಮಗನ್ನಿಸಲ್ಲ?

ಒಪ್ಪೇನೆ. ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಅನ್ವಯವಾಗೋ ವರದಿಯನ್ನ ನಾವು ಆಧಾರವಾಗಿಟ್ಟೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಸರ್ವಜ್ಞರಲ್ಲ. ಈ ಭಾಷಾಕಲಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವಾಗೆ ನಾವು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರೋದು ಇಷ್ಟೆ. ನಾವು ಹೇಳೋದು ಪರಮಸತ್ಯ ಅಲ್ಲ, ತಜ್ಞರು, ಮನೋವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಶಿಶು ಮನಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು, ಸಮಾಜ ವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು, ಮತ್ತು ಪೋಷಕರ ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ. ನಾವು ಜಿಣ್ಣುಜಿಣ್ಣುಚಿಣ್ಣುಚಿಣ್ಣು ಅನ್ನೋ ಬಿರುದನ್ನ ಕೆಲವು ಜನ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದಂತಹ ವಿಚಾರವಾಗಿರೋದಿಂದ ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಐದು ವಿಭಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ಒಳ್ಳೇ ಜಾಣ ಸರ್ಕಾರ ಜುರಿಚಿಣ್ಣುಚಿಣ್ಣು ಆಗಿ ಒಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನ ನೇಮಕ ಮಾಡಬಹುದಲ್ಲ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಯಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಯದ ಮಗುವಿಗೆ ಏನೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ?

ಆ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರಿಸೋ ಮೊದಲು ಒಂದು ವಿಷಯ ಗಮನದಲ್ಲಿಡಬೇಕು. ಸದ್ಯದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒಂದು ಅಸಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಹಳ್ಳಿ ಶಾಲೆ, ಪಟ್ಟಣದ ಶಾಲೆ, ಬಡವರ ಶಾಲೆ ಶ್ರೀಮಂತರ ಶಾಲೆ. ಉಳ್ಳವರ ಶಾಲೆ ಇಲ್ಲದವರ ಶಾಲೆ. ತೊಂಬತ್ತಾಲ್ಕರ ಮುಂಚಿನ ಮತ್ತು ತೊಂಬತ್ತಾಲ್ಕರ ನಂತರದ ಶಾಲೆಗಳು, ಹೀಗೆಲ್ಲ ಈ ಅಸಮಾನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೋಗಿ ಏಕರೂಪ ಸಮಾನ ಶಿಕ್ಷಣ ಬರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದಂತಹ ವಿಷಯ ಈಗ ರಾಜ್ಯ ಉಚ್ಚ ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಮುಂದಿದೆ. ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆಯನ್ನ ತೆರವು ಮಾಡ್ಲಿಕ್ಕೆ ನಾವು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೋರಾಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರಗಳ ಇಚ್ಛಾ ಶಕ್ತಿಯ ಕೊರತೆಯಿಂದ ಅದು ಇಲ್ಲಿ ತನಕ ಬಂದಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ಅಸಮಾನತೆ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಆ ತಡೆಯಾಜ್ಞೆ ತೆರವಾದರೆ ತೊಂಬತ್ತಾಲ್ಕರ ಮುಂಚಿನ ಶಾಲೆಗಳೂ ಕ್ರಮೇಣ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗಳಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗುವೆ.

ಅದು ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾ?

ಸಾಧ್ಯ.

ಅದನ್ನ ಪೋಷಕರು ಬೆಂಬಲಿಸ್ತಾರಾ?

ಆ ಮಾತು ಬೇರೆ. ಏಕರೂಪ ಶಿಕ್ಷಣ ನೀತಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದ್ರೆ, ಈ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಠಿಂಡಿಘಟಜುಗಳು ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಲಿಯುವವರಿಂದ ಇರುವ ಅನುಕೂಲಗಳ, ಅನಾನುಕೂಲಗಳ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರೋದಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಡ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಕನ್ನಡ ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಕಲಿತಾರೇಂತ ಇಟ್ಕೊಳ್ಳುವ, ಹಾಗಾದ್ರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷಿಗರು?

ಅವರು ಅವರವರ ಮಾತೃಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿತಾರೆ, ಕಲಿಬೇಕು.

ಈಗ ಕರ್ನಾಟಕದ ರಾಜ್ಯ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದೀರ, ಆದ್ರೆ ಅಖಿಲ, ಬಿಆರ್‌ಸಿ ಬಗ್ಗೆ?

ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆ, ಅದು. ಖಾಸಾ, ಅಖಾ ಶಾಲೆಗಳು ಇರೋದು, ಅಂತರ್‌ರಾಜ್ಯ ವರ್ಗಾವಣೆ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುವ, ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಪೋಷಕರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ. ಆದ್ರೆ, ನಮ್ಮಲ್ಲಿನ ದುರಂತ ಅಂದ್ರೆ, ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಸಹಿತ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಮಕ್ಕಳು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ.

ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆಂತಾ, ಇಲ್ಲ ಹೋಗಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಂತಾ?

ಹೋಗಿಕ್ಕೆ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಓಟಿಆ ಕೊಡುವವರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ. ಆ ನಿರ್ಬಂಧ ವಿಧಿಸಬೇಕು.

ಇವತ್ತು ತೊಂದರೆಯಾಗಿರೋದೇ ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಂದ, ಆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನ ನೋಡ್ತೊಂದೇ ರಾಜ್ಯ ಕ್ರಮದ ಶಾಲೆಗಳು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿಕೆಯ ಒತ್ತಡದಲ್ಲವೆ ಅಂತಾರಲ್ಲ?

ಓಟಿಆ ಕೊಡೋಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಆ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರತಕ್ಕಂತಹ ಮಕ್ಕಳ ಮತ್ತು ಅವರ ಪೋಷಕರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ, ಉಡುಪುಣ ಆಗಿ ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಇರೋದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿರೋದು ಭಾಷಾ ನೀತಿಯ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅನುಷ್ಠಾನ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನಾವು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಲೋಪಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಚಲಿತ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಾತಾವರಣವೇ ಜನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ರೂಪಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅನ್ನೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆಯಲ್ಲ?

ಇದನ್ನ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರ ಮೂಢನಂಬಿಕೆ ಅಂತ ನಾನು ಕರೀತಿನಿ. ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕಲೀಲಿಕ್ಕೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬೇಕು, ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್, ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಬೇಕು, ಯಾವ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಬೇಕು ಅನ್ನೋ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಅವರು ರಾಜಕೀಯ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಹಾಗೆ ಹೇಳಾರೆ. ನಾವು ತೆರೆದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಯಾದ್ರೆ ಒಳ್ಳೇದು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ತಡೆಯಾಚ್ಚಿ ತೆರವಾಗೋ ತನಕ ಕಾಯಬಹುದಲ್ಲ, ಅವಸರ ಯಾಕೆ?

ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಯ ಒಂದು ಪುಟ್ಟಮಗುವಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ಇದ್ದರೆ, ಆ ಮಗುವಿಗೂ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತಾ?

ಯಾಕಿಲ್ಲ? ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ವಿಚಾರ ಬಿಡಿ. ಅವರು ದೊಡ್ಡವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನನ್ನ ಕನ್ನಡ ಶಾಲೆಗೇ ಕಳಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಐದನೇ ಕ್ಲಾಸ್‌ನಿಂದ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕಲಿತಿದ್ದಾನೆ. ಎರಡೂ ಭಾಷೆಯಲ್ಲೂ ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಅವನಲ್ಲಿ ನಾನೇನೂ ಕೊರತೆ ಕಂಡಿಲ್ಲ. ಭಾಷಾ ಕಲಿಕೆಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟತೆ ಇದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ನಮ್ಮ ನಿಲುವಿಗೆ ಜಯ ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆಯೂ ಇದೆ.